

Skarżące utrzymują, że w skutek zaskarżonej decyzji pierwsza skarżąca nie będzie dłużej mogła sprzedawać w Unii Europejskiej difenyloaminy i produktów na bazie difenyloaminy oraz że z dniem 30 maja 2010 r. utraci rejestracje produktów w państwach członkowskich.

Skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem gdyż opiera się na błędnej pod względem naukowym i prawnym ocenie difenyloaminy. Zdaniem skarżących narusza ona Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz prawo wtórne UE.

W konsekwencji skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja zakazuje wykorzystywania difenyloaminy w środkach ochrony roślin na podstawie trzech zagrożeń wspomnianych w jej motywie 5, z których każde było odpowiednio potraktowane przez skarżące lub nie stanowiło zagrożenia uzasadniającego niewłączenie.

Ponadto skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła ich prawo do obrony, ponieważ uniemożliwiła im oparcie się na możliwości wycofania i ponownego złożenia nowej dokumentacji, przy wykorzystaniu dłuższego okresu stopniowego wycofywania, jak miało to miejsce w przypadku innych substancji objętych tym procesem regulacyjnym.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydane w dniu 15 grudnia 2009 r. w sprawie F-8/09, Apostolov przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 lutego 2010 r. przez Svetoslava Apostolova

(Sprawa T-73/10 P)

(2010/C 100/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Svetoslav Apostolov (Saarwellingen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Schneider-Addae-Mensah)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) w sprawie F-8/09 z dnia 15 grudnia 2009 r.;

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej zawartej w piśmie z dnia 23 października 2008 r.;

— nakazanie Komisji Europejskiej i jej wyspecjalizowanym służbom, głównie Europejskiemu Urzędowi Doboru Kadr (EPSO) zaliczenia jako prawidłowych odpowiedzi udzielonych przez wnoszącego odwołanie na pytania 9, 30 i 32 testu umiejętności z dnia 14 grudnia 2007 r.;

— ewentualnie, umożliwienie wnoszącemu odwołanie ponownego przystąpienia do testu;

— tytułem żądania ewentualnego w stosunku do żądań drugiego, trzeciego i czwartego odesłanie niniejszej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w niniejszej instancji i postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszego odwołania wnoszący je zmierza do uchylenia postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (SSP) z dnia 15 grudnia 2009 r., wydanego w sprawie F-8/09 Apostolov przeciwko Komisji, którym SSP odrzucił jako niedopuszczalną skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2008 r., którą Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) oddalił jego zażalenie na decyzję z dnia 25 kwietnia 2008 r. informującą go o tym, że ocena uzyskana przez niego na teście kwalifikującym przeprowadzonym w ramach zaproszenia do wyrażenia zainteresowania EPSO/CAST27/4/07 nie była wystarczająca aby umieścić go w wykazie kandydatów spełniających warunki.

Celem uzasadnienia odwołania wnoszący je podnosi zasadniczo, że brak było jasności w przedmiocie terminu na wniesienie skargi i dlatego nieprawidłowość, do której doszło podlega usprawiedliwieniu, co powoduje, że skarga wniesiona przez wnoszącego odwołanie do Sądu do spraw Służby Publicznej w dniu 9 lipca 2009 r. była dopuszczalna.

Wnoszący odwołanie podnosi również, że EPSO dopuścił się oczywistego błędu w ocenie określonych odpowiedzi udzielonych przez niego w ramach testów kwalifikujących przeprowadzonych w związku z zaproszeniem do wyrażenia zainteresowania EPSO/CAST27/4/07. Wnoszący odwołanie podnosi następnie, że dla celów zagwarantowania prawidłowości postępowania kwalifikującego EPSO obrał całkowicie błędny sposób sprawdzenia umiejętności kandydatów.